

TÁLIA PODPÁLI NOVÉ ANGLICKO

Artemida nás ubezpečila, že začína svitať, ale nechcelo sa mi tomu veriť. Ochladilo sa, všade vládla tma a snežilo viac než predtým. Okná Westoveru hore na kopci úplne potemneli. Zaujímalo by ma, či si učitelia vôbec všimli, že di Angelovci a doktor Thorn zmizli. Nechcel by som byť pri tom, až to zistia. Pri mojom šťastí si pani Pulhamová spomenie na jediné meno – Percy Jackson – a potom po mne vyhlási celoštátne pátranie... ako vždy.

Lovkyne zbalili tábor tak rýchlo, ako ho postavili. Prešľapoval som v snehu a triasol sa od zimy (na rozdiel od Lovkýň, ktoré ani trochu nedávali najavo, že sa cítia nepríjemne), zatiaľ čo Artemida hľadela na východ, akoby na niečo odtiaľ čakala. Bianca sedela bokom a rozprávala sa s Nicom. Podľa výrazu jeho tváre som usúdil, že mu vysvetľuje svoje rozhodnutie pripojiť sa k Lovu. Nech som sa na to pozeral z ktorejkoľvek stránky, vždy som dospel k záveru, že je od nej sebecké takto opustiť brata.

Potom prišli Tália a Grover a zasypali ma otázkami – chceli vedieť, čo sa stalo počas mojej audiencie u bohyne.

Len čo som to dopovedal, Grover zbledol ako ste-na. „Keď Lovkyne naposledy navštívili tábor, nedopadlo to dobre.“

„Kde sa tu vlastne vzali?“ zaujímalo ma. „Zjavili sa tu z ničoho nič.“

„A Bianca sa k nim pridala,“ znechutene si odfrkla Tália. „Celé to zavinila Zoë. Tá namyslená hnusná...“

„Kto jej to môže vyčítať?“ skočil jej do reči Grover. „Večnosť s Artemidou...“ sťažka vzdychol.

Tália prevrátila oči stĺpkom. „Ach, vy satyrovia! Všetci ste zaľúbení do Artemidy. Nedochádza vám, že ona vás nikdy ľúbiť nebude?“

„No je taká... prírodná,“ blábotal Grover.

„Drevo jedno,“ uzemnila ho Tália.

„Drevo a listy a kvety,“ zasnene prehodil Grover. „Áno.“

Nebo sa konečne začalo rozjasňovať. Artemida zahundrala: „Najvyšší čas. V zime mu to tááák trvá.“

„Hm, vy ste čakali na východ slnka?“ spýtal som sa.

„Na brata, áno.“

Zahryzol som si do jazyka, lebo som sa nechcel nikoho dotknúť... Jasné, poznám legendy o Apolónovi – niekedy sa mu hovorí aj Hélios – a o jeho jazdení po oblohe vo veľkom slnečnom voze. Lenže viem aj to, že slnko je v skutočnosti hviezda, ktorú od nás delia milióny kilometrov. Už som si zvykol, že niektoré grécke mýty fungujú aj v skutočnosti, no aj tak... nechápal som, ako by mohol Apolón ovládať slnko.